

i det Ændringsforslag, der har vakt meest Modstand. Hvor er den ministerielle Ansvarlighed for Bestyrelsen at finde, uden hvor Bestyrelsen er? Det gjør kun lidet, at den ærede Ordfører siger, at han er saa absolut overbevist om, at Kongerigets særlige Finantsminister efter denne Lov har Ansvaret for Alt, hvad der efter den skeer, og at han uden at være saa fast overbevist herom ikke vilde stemme for denne Lov. Den ærede Ordfører er vist meget skarpsindig, og han forstaaer vistnok saa godt som Nogen at oversee Forholdet, men om der end er Mange, som troe paa hans store Kløgt, saa er jeg dog overbevist om, at naar denne Lov skal tages i Brug, og naar der efter den skal udfindes, om der skal paahvile Ministeriet noget virkeligt Ansvar i den omhandlede Retning, saa er hans Mening kun den enkelte Mand's Mening. Og hvorfor vil den ærede Ordfører ikke overføre denne sin Mening paa Papiret? Skulle vi heri Thinget alene votere til Behag for Ministeriet? Ere vi her komne sammen kun for at vedtage saadanne Love, som en Minister siger, han støtter om? Skulle vi lade os afholde fra det Rette, fordi en Minister, der saanlylig har tiltraadt sin Stilling, aldeles uventet siger, at han ikke vil modtage en Lov, naar den vedtages paa den eller den Maade? Jeg troer ikke, at Overeenskomstens Gebet bør udstrækkes saa vidt; jeg troer, at det bør saameget mindre skee i dette Tilfælde, som den ærede Indenrigsminister ikke har givet nogensomhelst Udvikling af, hvorfor det skulde være saa farligt at gaae ind paa Mindretallets Forslag; han har blot fremsat den Paastand, at det var en Fornærmelse mod Ministeren, men jeg har endnu ikke erfaret, at nogen af de ærede Medlemmer i Thinget, som have talt her idag, have fundet, at der kunde være noget somhelst Fornærmeligt deri. Derimod maa det naturligtvis være meget besynderligt at finde, at det, den ærede Ordfører siger, der ogsaa efter Fleertallets Mening skal ligge i Forslaget, vil den ærede Minister ikke have udtrykt deri; jeg forstaaer ikke, hvorledes disse to Ting kunne lade sig forene. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har meent, at det vilde være det

Rigtigste, om vi toge vort Ændringsforslag om Ansvaret tilbage, men det troer jeg nu ikke. Jeg troer, at vi nu engang ere komne dertil, at vi maae prøve paa at faae vore finantstille Love, især naar de skulde gjælde for en længere Arrække, affattede med tilbørlig Tydelighed. Vi vide ikke, hvem der skal udføre denne Lov, hvem, der skal have den Bemyndigelse, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds omtalte, om det skal være den nuværende Indenrigsminister eller maa skee en eller flere andre, og jeg troer derfor, at man altid gjør bedst i at see sig for og tage sine Reservationer, medens det er Tid. Man har ikke villet tage Hensyn til, at der ved denne Lov paaførtes Kongerigets Finantsmaterielle Tab, men det er maafee ikke det meest afgjørende Punkt. Den ærede Ordfører saandt, at de Bemærkninger, der fra Mindretallet vare fremkomne om de finantstille Tab, ikke vare nøiagtige; det er muligt, at der kan anstilles en nøiagtigere Beregning; det er muligt, at de Indvendinger, den ærede Ordfører fremsførte, have deres Rigtighed; men den ærede Ordfører maa dog alligevel vedgaae, at der paaføres Kongerigets Finantsvæsen materielt Tab ved Anvendelsen af Lovudkastet. Jeg troer, at man ikke saaledes skal oversee de Pengemidler, der tilhøre den særlige Landsdeel; jeg troer, at der, efterat Føllesforfatningen er traadt i Virksomhed er Tid til, naar Forslag herom foreligge, at tage fornødne Bestemmelser til Bestyttelse og Fordeel for de særlige Landsdele, og jeg seer derfor ikke, hvad der skulde bevæge den danske Rigsdag til en saadan Generositet, at den aldeles skulde see bort fra de Indtægter, den kunde have af sin egen Kassebeholdnings Brugbargjørelse. Naar den ærede Ordfører imidlertid ikke har kunnet nægte, at der ved Lovens Anvendelse aarligt var materielt Tab ivente for Kongerigets Finantskasse, saa forekommer det mig, at dert ligger en Opfordring for Thinget til at indfrænke Lovens Gyldighed til den kortest mulige Tid, og jeg troer endvidere, at dersom det har sin Rigtighed, hvad Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) sagde, at Ingen var Herre over Omstændighedernes Magt, og at der ogsaa kunde indtræde saadanne Tilfælde, at den danske